

Cứ năm mươi năm, dân ta có thú chọi chọi – Câu Đôi (CD), Hoành Phi (HP). Đôi c trường cõa thõi loài văn này nhõng lõi chúc, mong cuộc sống tõi tõi ngai, thõi hiền gia phong cõa nhõng gia đình Viết thõi xõa.

Hoành phi thường chõi là bõc thõi hoõc chõi Hán, thõi hiền theo phõi ngang nõm ngang (hoành), treo trên xà nhà, nõi thõi tõi hoõc nõi trang trõng lõi gian chính (đôi diẽn või cõa chính ra vào nhà), còn câu đõi thường theo phõi ong thõi ngang đõng (tung). Trõi c tiên nói või Hoành phi – Đôi tõi :

□

1- Hoành Phi – Đôi tõi

Hoành phi thường chõi có tõi 2, 3 hoõc 4 tõi, chõi to dùng đõi treo lõi giàa, hai bên phõi trái là các câu đõi. (Đôi = To, lõi. Tõi = Tõi ngõ, chõi) – Gia chõi cho viõt rõi thuê chõi m khõi c vào tõi m gõ quý đõi c trang trí nghõ thuõt bõng khõi m trai hoõc sõi n son thõp vàng. Chõi đõi trên Đôi tõi – Hoành phi là chõi Hán, thí dõi : Long phi (Rõng bay), ñn tõi nguyên (Uõng nõõc nhõng nguõn), Tích thõi kim hoa (Cây xõa hoa nay), Quang minh chính đõi...

Hoành phi võn là loõi hình ngôn tõi mang tích thông điõp, đõnh hõi ng nên đõõc dân gian xõi dõng nhõm mõc đích rãñ dõy, đõi ngõõi đõi hõi ng tõi sõi cao cõi trong lõng xõi làm ngõõi tõi, ngõõi quân tõi. Thõi nhõng các nhà Nho đôi khi cũng "phá cách" – dùng loõi hình văn hóa này chõi diõu, phê phán, diõu cõi tõi dõi nát nhõng hõi m ngõõi.

L^{ời} y m^{ột} thí d^ĩ:

“m^{ột} Huy^{nh}n kia, c^óa t^ửnh T... có viên quan huy^{nh}n, v^ền g^ỗc gác dân nghèo, gia c^ónh b^én hàn, nh^{ưng} đ^{ồn}c ng^{ồn}i cha c^ó g^ỗng ph^ốn đ^{ồn}u ki^ms^{óng} đ^{ồn} chu c^óp cho con ăn h^ỗc. Ông b^é không t^ò ngành ngh^ền nào – dù th^ờp hèn, nh^{ưng} ch nhác hay b^é dan c^ó “chê” – ki^m ti^mn đ^{ồn} cho con yên tâm h^ỗc t^ồp.

D^ĩi th^ời phong ki^mn xa x^ã, dân ta coi ngh^ề lái buôn không m^{ột} y l^{ời} n vì b^én ch^{ết} nh^{ưng} ng^{ồn}i hành ngh^ền này th^ờng nói d^ĩi, l^{ời} a đ^{ồn}o, th^ờ n^ó, có v^ềy h^ỗc m^{ón}i thu nhi^mu l^{ời} i nhuân. Đ^ĩc bi^mt có 2 ngh^ề là Lái trâu và Lái l^{ời}n b^é khinh mi^mt trong ngh^ề lái buôn. Nông thôn Vi^mt ta khi x^ã a có 2 con v^ềt g^ỗn bó v^ềi nông dân: Con trâu và con L^{ời}n. Trâu đ^{ồn}c x^ãp” con trâu là đ^{ồn}u c^ó nghi^mp” và con l^{ời}n – d^{ồn}g hàng th^ờ hai sau trâu trong nh^{ưng} gia súc đ^{ồn}c ng^{ồn}i nuôi, b^éi Trâu ph^ốc v^ề cho c^óy c^óy làm ra g^ỗo nuôi s^{óng} ng^{ồn}i.

Con L^{ời}n là ngu^mn th^ờt cung c^óp cho đ^{ồn}i s^{óng}, sinh s^{óng}n ra đàn l^{ời}n con ti^mp t^ồc ph^ốc v^ề cho kinh t^ò gia đình. Hai con v^ềt này là m^{ột}c tiêu “đánh phá” c^óa cánh lái buôn.

Ông b^é kia thà ch^{ết} u mang ti^mng v^ềi đ^{ồn}i đành b^é m^{ột}c danh d^ĩ quy^mt đ^{ồn} buôn l^{ời}n đ^{ồn} l^{ời} ti^mn cho con ăn h^ỗc... K^{ết} q^úa c^óu con đã đáp l^{ời}ng lòng mong mu^mn c^óa ng^{ồn}i cha, làm r^õng danh t^ò tiên: Đ^ĩ đ^{ồn}t, đ^{ồn}c b^é làm quan huy^{nh}n.

T^ừ khi làm quan, anh ta quên ngay g^ỗc gác mình, đ^{ồn} đ^{ồn}n: Tham nhũng, th^ờt két, ăn c^óa đút, h^ỗng hách v^ềi nhân dân. Vì có chút ch^{ết} nghĩa quan ta l^{ời}i háo danh li^mn nghĩ ra cách đ^{ồn} t^ò qu^mng bá minh – t^ò ch^{ết} m^{ột}c cu^mc thi sáng tác Hoành phi, Đ^ĩi t^ò, câu đ^{ồn}i – v^ềi ch^{ết} đ^{ồn}: U^mng n^{óng}c nh^{ưng} ngu^mn, m^{ón}i nh^{ưng}ng nhà nho, nh^{ưng}ng nho sinh sáng tác không quên giao h^ỗn: N^{óng}u tác ph^ốm c^óa ai có giá tr^{ái} ngh^ề thu^mt, hay, đ^{ồn}c ch^{ết}n – s^{óng} h^ỗu th^ờng.

R^õt nhi^mu bài thi – đ^{ồn}c thí sinh th^ờ hi^mn b^éng bút l^{ời}c c^óa chính tác gi^m – g^ỗi t^òi. Trong s^{óng} m^{ột}y ch^{ết} bài thi ông ta ch^{ết}n đ^{ồn}c đ^{ồn}i, 1 b^éng Hoành phi có tiêu đ^{ồn} Đ^ĩi Lai. B^éng đ^{ồn}i t^ò này đ^{ồn}c tác gi^m vi^mt đúng nh^{ưng} c^ó nhân nói, ch^{ết} vi^mt “nh^{ưng} Ph^ống múa – R^õng bay”.

Tác Giả: Lê Xuân Quang

Thứ Hai, 16 Tháng 1 Nám 2012 08:27

Võ hình thắc không thắc nào chê. Nhặng cẩn thận, quan ta cho gởi cursive bài thi đón. Khi nghe i kia xuất hiện, quan thấy khó khăn ngay vì ông kia ăn mặc xuyễn xoàng, không giống cách ăn mặc của nhà nho đỗng thời. Điểm khó chịu nhất: Túi ngỗi bắc ra mùi rancid nồng nặc... Tuy vậy quan và hai bạn đồng liêu không chấp nhận, hỏi: Chúng tôi chán bài thi cursive anh, nhặng trả lời khi trao gởi, anh hãy gởi thích vui hai tớ Đỗ Lai!

Ông kia lạy nhặng dặn chéng túi thi cursive Nghiêu – Thuận bên Trung Hoa, đón Hán Vũ Đế, rải qua Đỗng, Tống, Minh, Thanh đều chéng minh cho hai túi mà mình viết ra với ý nghĩa gì... tác động răn dạy ra sao... Sau khi nghe nhà hùng biện thuyết gởi... các vui đang bay bổng với ý nghĩa siêu việt cursive ngôn túi... cuối cùng nhà nho kia mới bút mí: Đỗ – nghĩa là Vĩ đài, To, Lộn.

Lai – nghĩa là đón, trả lại – Đỗ Lai nghĩa là nhặng thợ to lộn sỏi đón vui ngoài trong tống lai! Ngặng mệt chút nhìn huyền quan, ông ta tiếp: Nhặng thợ to lộn kia – chính là chéng túc, phòm hàm và nhieu bắc vàng ...

Huyền quan nghe nhậy rót vào tai, quay sang hai bạn túi vui ngay mờ mịt... hai "bạn vàng" túi cursive gặt đỗu... Quan ta gởi ngợi nhà mang túi tốn ra, trao cho "tên báu rỗng". Gã kia nhacen, kính cẩn cúi chào – vái 3 cái rập rập ngay bắc ra khéo công đồng huyền lộ.

Cùng lúc, quan gởi ngợi túi thi lội, ra lộnh: Cầm 3 mảnh giấy – đái túi và 2 câu đói – đi ngay đón làng nghề mộc tìm cursive sỏi châm khéo, thuê làm ngay phòi xong trống túi nguyên đán. Bé bắc đói túi và đôi câu đói sỏi son thếp vàng. Đỗ làm vui lòng thòng cursive, viên thi lội đón thêm: Chéng khéo to, đắp cân xứng vui căn phòng treo. Lòng vàng thếp trên chéng phòi đai đai dại đeo hàng trăm năm không bao mòn phai... Nghề sĩ chéng khéo vang dội, hào sảng làm đúng nhậy yêu cursive quan.

Hai tuần sau nhóm thợ mang sỏi phòm đón treo lên giàn gác đái đón vui cursive ra vào. Chéng Đỗ Lai – to, sáng rực căn phòng. Chéng nhà ngay mìn nhìn rõ rõ nét mẫn mẫn nguyễn, túi hào vui sáng kiền cursive mình...

Nhân mệt lộn, quan Tuấn phòi – cursive trên trống túi cursive Huyền quan – có vui cursive vui huyền công cán. Vì cursive công xong, quan Tuấn nói: Ta nghe nhieu ngợi ca ngay bắc đái túi cursive anh lộm. Ta muôn đón chiêm ngưỡng – đắc cursive không?

Huy^{nh}n quan vui nh^é m^{ột} c^ó trong b^{óng} kính c^{òn} m^{ột} i Tuân ph^{át} v^{ui} nh^à.

B^éc chân vào c^áa, m^{ột} quan Tu^{nh}n sáng lêⁿ, r^{ồi} i t^ú m^{ột} m^{ột} c^óì chuy^{nh}n sang c^óì to, c^óì ng^ót ngh^óo... Quan Huy^{nh}n ng^óc nhiên: Th^ứa ngài đ^ĩu g^ì làm ngài vui th^ứ?

Quan Tu^{nh}n ch^áa tr^{ái} l^íi – v^{ui}n bi^{ết} lí l^ích c^áa h^é c^óp – h^éi: B^éc đ^ĩi t^ú này ai t^{óng} hay chính do anh t^ú nghĩ và làm ra?

Quan Huy^{nh}n k^{ém} l^íi chuy^{nh}n có b^éc ĐT...

- Có ph^{át}i ng^óo i nh^én gi^{ỏi} i th^ứng tu^{nh}i ch^éng... ăn m^{ột} c^ó l^{ôi} th^ói, s^{óng}c s^{óng}a m^ùi r^õu?
- Th^ứa đ^ĩng ng^óo i này – quan huy^{nh}n xác nh^én.
- Đó chính là C^ô H... r^{ất} gi^{ỏi} i ch^é, nh^éng tính khí ngang tàng...đ^ĩc ng^óo i đ^ĩi g^ói là "Ngô ch^é"!

M^{ột} quan Huy^{nh}n sáng lêⁿ, m^{ột} t^ú i rói...

D^ĩng nh^é đ^ĩ cho y ta vui chút xíu, quan Tu^{nh}n m^{ột} ti^{ếc}: Lão ta đã ch^éi x^é anh đó!

- D^ĩ, th^ứa... tôi ch^éa hi^{ểu} ý ngài.
- Anh hãy đ^ĩc to hai ch^é kia đ^ĩ... v^{ui}y đ^ĩc r^{ồi}, gi^{ỏi} đ^ĩo nghiã hai ch^é l^íy – đ^ĩc l^íi đ^ĩc to lêⁿ xem
- Viên quan huy^{nh}n th^ức hi^{ểu}n – Đ^ĩi LAI – L^ÚN l^íl...

Anh ta tái m^{ột}, run r^ợy... .

Th^ứy dã đ^ĩ làm cho k^{ết} háo danh sáng m^{ột}, viên Tu^{ần} ph^ủ nh^ỏ nhàng an ^hi h^{ết} c^ốp: Đây là s^ố nh^ỏo báng, nh^ỏng là s^ố nh^ỏo báng có ch^ỗ đích, đáng trân tr^{ọn}g. C^{òn} H... đã nh^ỏc nh^ỏ anh : Đ^ẽng quên c^ói ngu^ờn. T^ừ tiên anh v^ền là Lái l^ợi (l^ợn l^ợi). Anh t^{ồn} trong nghèo hèn đ^ẽi lên. Hãy nh^ỏ đ^ẽn quá kh^ô làm nhi^{ều} u đ^ẽu thi^{ếu}n, đ^ẽu t^ồt cho dân... Ng^óng l^ợi m^{ột} chút, ông ti^ếp : V^ề l^ợi, đ^ẽo c “Ng^ó ch^ỗ” cho ch^ỗ, d^ẽy d^ẽ đáng là vinh h^{ết}nh đó!

Viên quan Huy^{ễn} đ^{ành}”ng^óm b^é hòn làm ng^ót” vâng d^ĩ, h^{ết}á v^ềi quan trên s^ố th^ịc hi^{ếu}n l^ợi ch^ỗ b^éo này...